

ARDAHAN'DA ORMAN KATLİAMI! YÖRENİN VE ÜLKENİN CAN DAMARI KESİLİYOR! GERİYE DÖNÜŞ YOK!

Ardahan'da yol genişletiliyormuş! Şu an hiç de gerekli değil oysa! Tek tük araç geçişi görülen Ardahan Çıldır yolunun Ölçek Köyü – Çığıstan ormanı bölgesinde binlerce sarıçam fidanı ve yüzlerce ağaç katledildi; katliam sürüyor...

Bu bölge Anadolu'nun su ve yaşam sigortasıdır; uyan Türkiye!

Doğayı, insanı hiçe sayan, kâr için gözünü karartan kapitalist sistemin jandarmalığın yapan petrol şirketleri, Türkiye gibi, ülke geleceği için değil bir avuç parababasının kârı için politika kuran, din istismarı ile iktidarlar oluşturan coğrafyalarda doğa katliamını sürdürüyor.

Emperyalizm canavarı, karayollarında satılan petrol ürünleri, otomotiv – yedek parça – lastik üzerine çarkını döndürüyor. Üç tarafı denizlerle çevrili Türkiye'de deniz taşımacılığı yok denecek kadar az. Göstermelik, insan taşımaya yönelik hızlı tren çalışmaları devde kulak bile olmuyor... Karayollarındaysa, her gün kan gövdeyi götürüyor, demir de kömür de, hayvan da, insan da dört tekerin üstünde dönerken karanlık uçurumlara doğru gidiyor. Bir yandan da ateş pahası benzin ve mazot tüketimi ile korkunç bir vergi-kâr dönüşümü sağlanıyor.

Bu politikanın son katliam sahnesi Ardahan'da... Öldürücü vuruşlardan biri yapılıyor. Ardahan'daki Pinus Silvetris türü çam ormanları bir doğa harikasıdır. Kendi ekolojik yapısı içinde gelişmeyi sürdüren bu ormanların altı çimen çiçektir. Orman yangını hemen hiç görülmemiştir. Çünkü, orman bitki örtüsü içinde kuru ot, çalı yoktur... Yaz kış bu ormanlarda yalın ayak gezilebilir, yaban yemişleri toplanabilir... Çiğlek, jolo, horoz gözü, kuzu kulağı, karakat, meğsal, laba... Doğanın yaşam gizi, Oğuz – Ahıska kültür tarihinden günümüze, bu yemişlerde yok oluyor...

Bu bölge, Anadolu'nun su deposu olan, Kür ve Aras dışında Fırat – Dicle kollarına, hatta Kızılırmak'a kadar su sağlayan, yapılan araştırmalara göre gelecekte barınabilecek, yaşanabilecek çok ender coğrafyalardan biridir.

Ardahan'daki bin iki yüz ayrı kır çiçeğinin, beş yüz bine yakın insanı besleyen ve çok önemli bir hayvancılık kaynağının sigortası da bu ormanlardır.

Dünyanın Omega 3 kapsayan ender sütüyle, 7.2 mm. Dil uzunluklu Kafkas Arısı'nın yüzlerce kır çiçeğinden ürettiği balıyla, müthiş bir ekonomik gizil güç barındıran bölgede üretici örgütsüzlüğü, süt, peynir çeşitleri, et ve balda yeterli tanıtımın yapılmaması nedeniyle ekonomik sıkıntılar yaşanırken yöre halkı hayvancılık ve arıcılıkla iyi kötü karnını doyuruyor, bir ayağının bulunduğu İstanbul'da, Ankara'da başını sokabilecek bir dam sahibi de olabiliyor. Bu bölgeden yıl boyu Batı illerine çeçil peyniri, kaşar, diğer peynir çeşitleri, bal, kaz eti, canlı büyükbaş hayvan akıyor. Birleşmiş milletler 2014 yılını "Aile Çiftçiliği" yılı yapmış; Kuzeydoğu Anadolu, şu anda aile çiftçiliğinin "dört başı mamur" tanımlanabileceği bir yaşamın içinde...

Umurunda mı bizim politika bezirgânlarının? Onlar, birleşmemiş, birleşmemiş milletler sırtında iktidar oluyor, saltanat sürüyor! Halkı düşünce, inanç, kültür ayrılıkları üzerinden birbirine karşı kışkırtırken avuç ovuşturup cukkayı dolduruyor! Karayolunda parçalanma, mazot benzin soygunu – AVM – HES – madende ölüm çarkında kapkara oyunlar oynanıyor.

Ormanları keserek oradaki yüz binlerce insanı da aç bırakıyorlar. Soma'daki gibi, parabalarına kul, köle, bir avuç kömür için ölüme mahkûm edilmek isteniyor halkımız...

1976 yılında yapılmak istenen bir orman kesimini, orada verdiğimiz mücadeleyi anımsıyorum. "Geçmiş Bir Zamandı"da romanlaştırmıştım. Köylü kesim istiyordu önce, ormanda çalışıp para kazanacaktı, eli üç kuruş para görecekti, sırtındaki yamanın birini kaldırmaya çalışacak, çocuğuna kalem defter alacak, yağını, peynirini satmayıp kendisi yiyebilecekti. Uzun uzun anlatıldı, toplantılar, tartışmalar yapıldı. Ölçek köylüsü kesime karşı çıkma kararı aldı.

Köyün ortasında, köyü sarmış yüzlerce jandarmanın, orman memurunun önünde Ardahan kaymakamı orman kesimine karşı halkı örgütleyen, elleri tırpan çekmekten nasır tutmuş, köylüleriyle birlikte yaşayan genç bir doktoru göstererek, "bu anarşisti, komünisti almayın aranız!" diye halkı kışkırtıyordu. "Sen az geride kal kadasını aldığım; sıra bizde!" demişti Ölçek köylüsü. Kor Kerim, Borbor Zabit, Koço Kömürcü, Deli Hamit, Kel Eko çıkmıştı önüme; köylü kadınlar eteklerine topladıkları taşlarla önümde saf tutmuştu. Anıları önünde saygıyla eğiliyorum. Yüreğimin en duyarlı,

değerli yerinde onları saklayacağım yaşadıkça... Gözlerim ıslanıyor, içim burkuluyor şu an...

Ölçek köylüsü yediden yetmişe imza atmıştı kesim istemediğini bildiren kâğıtlara. Geldiği gibi gitmişti orman hırsızlarını taşımacı yapmış, halkın ormanına göz dikmiş kışkırtıcılar... Beyrehatun'dan işçi getirmeye kalkmışlar, onlar da Ölçeklinin çalışmadığı yerde biz hiç çalışmayız diye geri dönmüştü; "ormanı kesenin de, kestirenin de..." diye haykırarak kasket sallamışlardı bize.

Bölgenin kurtuluşu, gelişmesi, üretici örgütlenmesi, ürün denetimi, dünyanın rakip tanımayacak doğal ürünlerinin yeterince tanıtımının yapılmasıdır. Bunun üzerine, bugün hiç kullanılmayan, yazın yayla, kışın kış sporları etkinliklerini de ekleyin bakalım...

Uyan yayla insanı, uyan Türkiye, can damarın kurutuluyor!

03 Haziran 2014, Alper AKÇAM